

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ό λ ι ο ς καὶ τῆς σχετλιαστικῆς παραγωγ. καταλ. -α β ο ς, ἄν μὴ ἄπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Σλαβ. *golovr*, διὰ τὸ ὅπ. βλ. G. Meyer, Neugr. Stud. 2, 23.

Α) Κυριολ. 1) Ὁ τελείως γυμνός, ὁ ἀπεψιλωμένος, ἐπὶ ἀνθρώπων, ζώων, ἀντικειμένων Α. Ρουμελ. (Καβακλ. Μέγα Μοναστήρ. Σιναπλ.) Θεσσ. (Κρυόβρ. κ.ά.) Θράκ. (Καρωτ. Σουφλ.) Μακεδ. (Βελβ. Βόιον, Γαλατ. Δαμασκ. Δασοχώρ. Δάφν. Δεσκάτ. Δοξᾶτ. Ἐπανομ. Ἐράτυρ. Θεσσαλον. Καταφύγ. Κοζ. Λόφ. Μελίκ. Μοσχοπόταμ. Πεντάπολ. Ριζώματ. Σιάτ.): *Τ'* ἄφ'κι τοὺν πιδί τ'ς κὶ γυρνάει γκόλιαβον 'ς τοὺν δρόμον Σιναπλ. *Μαρή*, τί κακὸ εἶναι αὐτὸ ἢ Λιουνίδας νὰ δῇ τοὺν παπποῦ τοῦ Γιαννώτα γκόλιαβον 'ς τοὺν λάκκον τοὺν τρανὸ νὰ πλιέριτι; Κρυόβρ. *Πρέπ'* 'ς τοὺν γνέσ'μον προῦτα ν' ἀναπχιᾶς, γιὰ νὰ μὴ 'πουμεῖν' ἢ ἄντρας σ' γκόλιαβους Σουφλ. Τοῦ γουμάρ' γνέ'σιν τοὺν σαμάρ', ἔρρ'ξιν τοὺν φουρτιό τ' κὶ λεύτιρον κὶ γκόλιαβον 'ν ἀγκάλιασιν μὴ τὰ μπρουστ'νά τ' τ' γουμάρα Γαλατ. Νὰ μ' δώης τοὺν βρακί μ', νὰ μὴ γυρίζουν γκόλιαβους Καταφύγ. *Τ'*ς ἐπιασαν κιὰ τ'ς δυὸ μέσ' 'ς τὸν ρουντὰ ἀγκόλιαβ' αὐτόθ. *Πααίνουμι* 'ς τοὺν θέγιατρον κὶ βλέπουμι γκόλιαβις, μόν' 'ς τοὺν τσιτσι (μόν' = μόνον, τσιτσι = κρέας, σὰρξ) Κοζ. || Παροιμ. Οὐ γύφτους ἔμαθιν γκόλιαβους κὶ ἀντρέπιτι ντυμένους (ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων νὰ προσαρμωθοῦν εἰς καλῦτερον τρόπον ζωῆς) Μακεδ. Ἡ παροιμ. εἰς παραλλαχ. ἐνιαχ. || Αἰνιγμ.

Χάσκ' οὐ μάλλιαρους νὰ σέβ' οὐ γκόλιαβους (κάλτσα καὶ πόδι) πολλαχ. Συνών. γδυτός, γ κ ό λ ι ο ς **Α1α**, γυμνός, ζάρκος, ξεζάρκωτος, ξεμπέλτισωτος, ξέντυτος, τσίτσιδος.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τύπ. Ἀγκόλιαβους Μακεδ. (Καταφύγ.) *Γκόλιαβ' Ράχ'* Μακεδ. (Ἐράτυρ.)

Β) Ὁ μὴ ἔχων ἀκόμη πτερὰ, ἄπτερος, ἐπὶ πτηνῶν Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. (Δρυμ. Κίτρ.). 2) Φαλακρὸς Α. Ρουμελ. (Μέγα Μοναστήρ.): *Αὐτὸς ἔχ' γκόλιαβον κιφάλ'*. Συνών. γ κ ό λ ι ο ς 2. 3) Γυμνόλαιμος ὄρνις - ἀλέκτωρ Α. Ρουμελ. (Μέγα Μοναστήρ.) Θεσσ. (Ἀετόλοφ. Κακοπλεύρ. Σταυρ.) Μακεδ. (Κοζ.): *Τὰ γκόλιβα κονκουτσέλια εἶνι γκόλιβα 'ς τοὺν λιμό τ'ς* (κονκουτσέλια = πετεινοί) Κακοπλεύρ. Συνών. γ κ ο λ ι ά β α ρ ο ς 2, γ κ ό λ ι ο ς **Α3**, γ κ ο λ ι α β ά ρ ι κ ο ς 2, γ κ ο λ ι α ν ά ρ ι κ ο ς 2, γ κ ο λ ι α ν ό ς, γ λ α ρ ο λ α ί μ η ς, γ λ ε ι φ τ ο λ α ί μ η ς, γ υ μ ν ο λ α ί μ η ς, ζ ο ρ κ ο λ α ί μ η ς. 4) Ὡς οὖς, λεῖμαξ Α. Ρουμελ. (Σιναπλ.) Μακεδ. (Σιάτ.) Συνών. βλ. εἰς λ. γ κ ό λ ι α ρ ο ς 4. **Β)** Νεογέννητον κονίκλου Μακεδ. (Κοζ.)

Β) Μεταφ. 1) Πτωχὸς Μακεδ. (Βόιον, Σιάτ.) Συνών. ἀ β ρ ά κ ω τ ο ς 1, ἀ δ έ κ α ρ ο ς, ἀ π έ ν τ α ρ ο ς, ἀ χ ρ ή μ α τ ο ς, θ ε ό φ τ ω χ ο ς, μ π α τ ί ρ η ς, ξ ε β ρ ά κ ω τ ο ς, ξ ε π α ρ α δ ι α σ μ έ ν ο ς, π ε ν τ ά φ τ ω χ ο ς, φ τ ω χ ό ς. 2) Γυνὴ ἀκάθαρτος Μακεδ. (Καστορ.) Συνών. ἀ ν ο ι κ ο κ ύ ρ ε υ τ η (βλ. ἀ ν ο ι κ ο κ ύ ρ ε υ τ ο ς 1), β ρ ώ μ α, (βλ. β ρ ῶ μ ο ς 1), μ ο υ ρ ν τ ά ρ α, τ σ α π α τ σ ο ύ λ α.

γκολιαβούδι τό, ἐνιαχ. γκουλιαβούδ' Θράκ. (Σουφλ.) κολιαβούδ' Θράκ. (Μέτρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ό λ ι α β ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο ύ ρ ι.

Ἄπτερος νεοσσός Θράκ. (Μέτρ.) Συνών. εἰς λ. γ κ ο λ ι α ρ ι 1. **Β)** Τὸ τελείως ἄτριχον νεογέννητον μωρὸν Θράκ. (Σουφλ.) κ.ά.

γκολιαβούρι τό, ἐνιαχ. γκουλιαβούρ' Μακεδ. (Ριζώματ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ό λ ι α β ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο ύ ρ ι.

Ἄπτερος νεοσσός.

γκολιάζω ἐνιαχ. γκουλιάζον Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ό λ ι ο ς.

Γυμνώνω: *Τὰ γκζάνια εἶνι οὔλα γκουλιασμένα 'ς τοῦ Σουφλί* (γκζάνια = παιδιὰ).

γκολιανάρι τό, ἐνιαχ. γκουλιανάρ' Θεσσ. (Κακοπλεύρ.) Μακεδ. (Τριφύλλ.) γκουλινάρ' Ἡπ. (Κόνιτσ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ο λ ι α ν ό ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά ρ ι.

1) Ἄπτερος νεοσσός ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀ μ ά λ λ ι α σ τ ο ς **Α1β**, ἀ μ ά λ λ ω τ ο ς 2, γ κ ό λ ι α β ο ς **Α1β**, γ κ ο λ ι α β ο ύ δ ι **1α**, γ κ ο λ ι ά ρ ι **1α**, γ κ ό λ ι ο ς **Α1δ**, γ κ ο λ ι ο σ α ν ά κ ι, γ κ ο λ ι ο σ ά ν ι **1β**. 2) Ξηρὰ καυσόξυλα ἄνευ φλοιοῦ Ἡπ. (Κόνιτσ.)

γκολιαναρίκαβος ἐπίθ. ἐνιαχ. γκουλιανάρ'καβους Μακεδ. (Καστορ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ο λ ι α ν ά ρ ι κ ο ς καὶ τῆς σχετλιαστικῆς παραγωγ. καταλ. -α β ο ς.

Ὁ παντελῶς γυμνός ἐνθ' ἄν.

γκολιανάρικος ἐπίθ. ἐνιαχ. γκουλιανάρ'κους Θεσσ. (Μεγαλόβρ.) γκουλιανάρ'κους Μακεδ. (Καστορ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γ κ ο λ ι α ν ά ρ ι καὶ τῆς παραγ. καταλ. -ι κ ο ς.

1) Τελείως γυμνός Μακεδ. (Καστορ.). **2)** Γυμνόλαιμος ὄρνις Θεσσ. (Μεγαλόβρ.) Συνών. βλ. εἰς λ. γ κ ό λ ι ο ς **Α3**.

γκολιανός ἐπίθ. ἐνιαχ. γκουλιανός Θεσσ. (Γερακάρ.) Θράκ. (Κεσάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ό λ ι ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι α ν ό ς.

Γυμνόλαιμος ὄρνις ἐνθ' ἄν. Συνών. βλ. εἰς λ. γ κ ό λ ι α β ο ς **Α3**.

γκολιάρης ἐπίθ. ἐνιαχ. γκουλιάρ'ς Μακεδ. (Ἀλιστρ. Δοξᾶτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ό λ ι ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά ρ η ς.

Τελείως γυμνός Μακεδ. (Δοξᾶτ.) **Β)** Ὁ μὴ ἔχων ἀκόμη τρίχωμα, ἀμάλλιαστος, ἐπὶ παιδίων Μακεδ. (Ἀλιστρ.) κ.ά.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκολιάρης* καὶ ὡς ἐπών. Μακεδ. (Θεσσαλον.)

γκολιάρι τό, ἐνιαχ. γκουλιάρ' Μακεδ. (Νιγρίτ. Πεντάπολ. Πρώτ.) γουλιάρ' Μακεδ. (Σταν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ο λ ι ά ρ η ς.

Ὁ μὴ ἔχων ἀκόμη πτερὰ, ἄπτερος, ἐπὶ πτηνῶν Μακεδ. (Πρώτ. Σταν.) **Β)** Ὁ μὴ ἔχων ἀκόμη τρίχωμα, ἐπὶ ζώων Μακεδ. (Πρώτ.) **γ)** Τὸ μικρὸν παιδίον, ὡς μὴ ἔχον τρίχωμα Μακεδ. (Νιγρίτ. Πεντάπολ.): *Γκλάντα ὅλα τὰ γκουλιάρια καταῆς* (γκλάντα = ξάπλα).

γκολιαριὰ ἡ, Ἡπ. (Κεστόρ.) — Χελδρ. - Μηλιαρ., Δημ. ὀνόμ. φυτ., 12 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ό λ ι α ρ ο ς.

Τὸ φυτὸν Σαπωναρία ἢ φαρμακευτικὴ (*Saponaria of-*

